

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
19 У 16843/18 (2017)
Дана 20.11.2020. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, Маје Панић и мр Весне Чогурић, чланова већа, са судским саветником Михаилом Радосављевићем, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца ЈП “Путеви Србије” Београд, Булевар краља Александра бр. 282, против туженог Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове, ради поништаја решења туженог број: 465-02-00956/2016-07 од 28.07.2017. године, са заинтересованим лицима: АА из ..., кога заступа пуномоћник Рајковић М. Зоран, адвокат из Лесковца, Учитеља Јосифа 1/5, ББ из ..., ..., ВВ из ..., Улица ..., ГГ из ..., ..., чији су законски наследници ДД из ..., ..., чији је непосредни старатељ ЂЂ, социјални радник из ..., ул. ..., ЕЕ и ЖЖ, обе уз ..., ... и ЗЗ из ..., ..., које све заступа пуномоћник Иван Ценић, адвокат из Лесковца, ул. 11. Октобра бб, лок. бр. 15, у предмету експропријације, по усменој јавној расправи одржаној дана 18.11.2020. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 20.11.2020. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац ЈП “Путеви Србије”, Булевар краља Александра бр. 282, да заинтересованом лицу АА из ... накнади трошкове управног спора у износу од 34.500,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац ЈП “Путеви Србије” Београд, Булевар краља Александра број 282, да заинтересованим лицима ББ из села ..., ..., ВВ из ..., ..., ДД из ..., ..., чији је непосредни старатељ ЂЂ, социјални радник из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ... и ЗЗ из ..., ..., накнади трошкове управног спора у укупном износу од 129.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде.

Образложење

Управни спор у предмету 19 У 16843/18 (2017) покренут је тужбом

тужиоца ЈП ПУТЕВИ СРБИЈЕ од 17.08.2017.године, заведеном под бројем 14 У. 12575/17, а ради поништаја решења Министарства финансија РС, Сектора за имовинско-правне послове број 465-02-00956/2016-07 од 28.07.2017. године. Решењем Управног суда 14 У. 12575/17 од 23.02.2018. године, применом одредбе члана 222. став 1. тачка 1) Закона о парничном поступку ("Сл.гласник РС" бр. 72/11...55/14), која се примењује на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), ставом I диспозитива решења прекинут је поступак по тужби тужиоца ЈП "Путеви Србије" Београд, због смрти заинтересованог лица ГГ из ..., Решењем 14 У 16843/18 (2017) од 19.10.2018.године настављен је поступак прекинут решењем Управног суда 14 У. 12575/17 од 23.02.2018. године.

Оспореним решењем је одбијена као неоснована жалба тужиоца изјављена против решења Градске управе за имовину и имовинско-правне послове града Лесковца број: 465-277/15-08 од 17.08.2016. године, којим се у ставу 1. диспозитива решења експроприше као преостали део непокретности у корист тужиоца к.п. бр. ... у површини од 1545 м², уписана у лист непокретности бр. ... за КО ..., сувласника на 1/2 удела АА из ... и код СКН у Лесковцу уписана на 1/2 на име покојног ИИ из ..., а чији су сувласници по решењима о наслеђивању Основног суда у Лесковцу О. бр. 507/2015 од 24.04.2015. године на по 1/3 удела ВВ из ..., ул. ..., ГГ из и ББ из ..., Ставом 2. диспозитива решења одлучено је да ће корисник експропријације ранијим сувласницима непокретности исплатити накнаду у висини не мањој од тржишне вредности која ће се одредити у посебном поступку након правноснажности решења. Ставом 3. диспозитива решења корисник експропријације стиче право на посед експроприсане непокретности даном правноснажности одлуке о накнади, после ког рока су бивши сувласници дужни да непокретности уступе кориснику експропријације. Ставом 4. диспозитива решења обавезује се тужилац да у року од 15 дана од дана правноснажности овог решења Градској управи за имовину и имовинско правне послове поднесе писмену понуду о облику и висини накнаде за експроприсану непокретност и ставом 5. диспозитива решења одлучено је да ће по правноснажности овог решења СКН Лесковац по захтеву и о трошку корисника експропријације извршити потребне промене у катастарском оператру.

У поднетој тужби тужилац оспорава законитост решења туженог органа због непотпуно и неправилно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Сматра да кп бр. ... не представља преостали део кп бр. ... и ... КО ... због чега је нејасно како је првостепени орган применио Закон о експропријацији у овом случају, јер се према правном схватању Врховног суда Србије израженом у пресуди У бр. 4200/2004 од 05.10.2005.године под преосталим делом подразумева управо преостали део оне катастарске парцеле од које се један део експроприше, а не било која друга парцела. Са наведеног разлога предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење туженог органа

У одговору на тужбу тужени орган, налазећи да тужилац није навео нове чињенице нити приложио нове доказе осим оних који су наведени у жалби на првостепено решење, а који су од стране туженог оцењени приликом доношења оспореног решења, остаје у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предлаже да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице АА из ... у одговору на тужбу од 18.10.2017.године, датом преко пуномоћника, оспорава наводе исте указујући да су управни органи правилно утврдили да је експлоатација предметне парцеле немогућа и да иста треба да буде експроприсана, те да су и првостепено и оспорено решење донети уз правилну примену члана 10. Закона о експропријацији. Предлаже да суд тужбу одбије као неосновану, а тужиоца обавезе на накнаду трошкова управног спора за састав одговора на тужбу од стране пуномоћника из реда адвоката у износу од 16.500,00 динара по АТ.

Заинтересовано лице ББ из ... у одговору на тужбу од 20.10.2017. године, датом преко пуномоћника, оспорава наводе исте указујући да предметна парцела представља преостали део јединствене непокретности коју су чиниле та парцела ... и кп ... и ... КО ..., због чега иста треба да буде експроприсана као преостали део имовине након експропријације. Указује да је експропријацијом кп ... и ... КО ... предметна парцела постала острво између железничке пруге, ауто-пута и реке Јужне Мораве, па због немогућности физичког приступа парцели и непостојања економског интереса заинтересованих лица за обрађивање, и првостепено и оспорено решење су донети уз правилну примену члана 10. Закона о експропријацији. Предлаже да суд тужбу одбије као неосновану, а тужиоца обавезе на наканду трошкова управног спора за састав одговора на тужбу од стране пуномоћника из реда адвоката у износу од 16.500,00 динара по АТ.

Заинтересовано лице ВВ из ... у одговору на тужбу од 01.02.2018.године, датом преко пуномоћника, оспорава наводе тужбе указујући да предметна парцела представља преостали део јединствене непокретности коју су чиниле та парцела ... и кп ... и ... КО ..., због чега иста треба да буде експроприсана као преостали део имовине након експропријације. Указује да је експропријацијом кп ... и ... КО ... предметна парцела постала острво између железничке пруге, ауто-пута и реке Јужне Мораве, па због немогућности физичког приступа парцели и непостојања економског интереса заинтересованих лица за обрађивање, и првостепено и оспорено решење су донети уз правилну примену члана 10. Закона о експропријацији. Предлаже да суд тужбу одбије као неосновану, а тужиоца обавезе на наканду трошкова управног спора за састав одговора на тужбу од стране пуномоћника из реда адвоката у износу од 16.500,00 динара по АТ.

Управни суд је применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), којом је прописано да је расправа обавезна ако је у управном поступку учествовало две или више странака са супротним интересима, као што је у конкретној ситуацији случај, одржао усмену јавну расправу дана 18.11.2020. године у присуству адвоката Зорана Рајковића, као пуномоћника заинтересованог лица АА, адвоката Ивана Ценића, као пуномоћника заинтересованих лица ББ, ВВ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ и ДД, а у одсуству уредно позваног тужиоца и уредно позваног туженог органа, сагласно одредби члана 38. Закона о управним споровима.

У речи на усменој и јавној расправи пуномоћник заинтересованог лица АА изјавио је да у свему остаје при наводима из датог одговора на тужбу. Предлога у допуну доказног поступка није имао. Предложио је да суд тужбу одбије као неосновану. Трошкове управног спора је тражио за састав одговора на тужбу у износу од 16.500,00 динара и за заступање на усменој расправи преко пуномоћника адвоката у износу од

18.000,00 динара.

У речи на усменој и јавној расправи пуномоћник заинтересованих лица ББ, ВВ, ЕЕ, ЖЖ, ДД и ЗЗ изјави да у свему остаје при наводима из датих одговора на тужбу, као и свим каснијим поденсцима поднетим након тога. Посебно је указао да заинтересована лица немају економског интереса да се преостали део неекспроприсане парцеле обрађује и да се са ње не остварују било какви приходи. Наводи да је у питању парцела која представља део свеукупно експроприсаних парцела заинтересованих лица, па су у том смислу неосновани наводи тужбе да парцела ... не представља преостали део имовине заједно са кп. бр. ... и ... КО Предложио је да суд тужбу одбије као неосновану и потврди тужбом оспорено решење. Трошкове управног спора је тражио и определио по врсти и висини тако што за два поднеска тражи износ од по 16.500,00 динара, као и за два одговора на тужбу износ од по 16.500,00 динара и за заступање на данашњој расправи преко пуномоћника адвоката укупан износ од 63.000,00 динара, тако што за прво заинтересовано лице тражи износ од 18.000,00 динара, а за свако следеће заинтересовано лице увећан износ од по 50% наведеног износа од 18.000,00 динара.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, оценом навода тужбе, одговора на тужбу туженог органа, одговора на тужбу заинтересованих лица, наводе пуномоћника заинтересованих лица издатих на усменој јавној расправи и свих предмета ове управне ствари, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да су се првостепеном органу обратили АА и наследници покојног ИИ, ВВ, ББ и ГГ са предлогом за експропријацију преосталог дела непокретности након експропријације катастарских парцела бр. ... и ..., односно за експропријацију катастарске парцеле број У поступку проведеном пред првостепеним органом, ради утврђивања релевантних чињеница, одређено је вештачење од стране вештака пољопривредне струке, те је службено лице, у присуству вештака геометра, вештака пољопривредне струке и власника непокретности извршило увиђај на лицу места којом приликом је извршена идентификација парцеле. Према налазу и мишљењу судског вештака, дипл. инг. пољ. ..., услед изградње аутопута и експропријације земљишта на кп бр. ..., ... и ... КО ..., чији су власници уједно и власници кп бр. ... КО ..., предметна катастарска парцела бр. ... КО ..., површине 1545 м² остаје као део који се са северне стране граничи са железничком пругом, са источне и јужне реком Јужном Моравом и са западне стране новосаграђеним аутопутем, тако да парцела остаје у троуглу између реке, железнице и новог аутопута, те је у потпуности остала без приступног пута, из којих разлога вештак сматра да нема економског интереса за власнике да се на предметној парцели даље баве пољопривредном производњом. На основу поднетог предлога, изведених доказа и увида у предмет експропријације непокретности број: 465-120/11-08 и 465-266/15-08, првостепени орган је утврдио да су испуњени услови за експропријацију непокретности у смислу члана 10. Закона о експропријацији, па је предлог за експропријацију преосталог дела непокретности усвојио и одлучио као у диспозитиву првостепеног решења. У поступку по жалби тужени орган је, по разматрању жалбе, ожалбеног решења и свих списка предмета нашао да је првостепени орган правилно поступио када је ожалбеним решењем усвојио предлог за

експропријацију преосталог дела непокретности, па је применом одредбе члана 230. став 1. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ”, бр. 33/97 и 31/01 и “Службени гласник”, бр. 30/10), одлучио као у диспозитиву оспореног решења. Приликом доношења оспореног решења тужени је узео у разматрање све наводе жалбе и утврдио да су исти без утицаја на одлуку из разлога што је увидом у списе предмета утврђено да је предметна парцела остала без приступног пута, те да су испуњени услови за применом члана 10. Закона о експропријацији. Тужени наводи да је увидом у списе предмета, односно приложену повратницу, утврђено да је тужилац примио налаз и мишљење вештака, што је његов представник потврдио на записнику од 25.10.2016. године, са којих разлога су као неосновани оцењени жалбени наводи да тужилац није био у могућности да се изјасни на поменути налаз и мишљење вештака. При томе, тужени напомиње да су у складу са чланом 10. Закона о експропријацији под преосталим делом непокретности подразумевају све непокретности у том месту на које ранији власник експрописане непокретности има право.

Одредбом члана 10. Закона о експропријацији (“Службени гласник РС”, бр. 53/95... 55/13), прописано је да ако се приликом експропријације једног дела непокретности утврди да сопственик нема економског интереса да користи преостали део непокретности, односно ако због тога на преосталом делу непокретности, односно ако због тога на преосталом делу непокретности онемогућена или бити отежана његова егзистенција, експроприсаће се, на његов захтев, и тај део непокретности.

Код напред утврђеног чињеничног и правног стања ове управне ствари, правилно је по оцени Управног суда, одлучио тужени орган, када је оспореним решењем одбио жалбу тужиоца као неосновану, дајући за донету одлуку довољно разлога, које у свему као правилне и на закону засноване прихвата и овај суд. Ово стога, што је тужени орган правилно нашао да је у поступку пред првостепеним органом несумњиво утврђено да услед експропријације дела непокретности (катастарских парцела бр. ... и ...), сопственици немају економског интереса да користе преостали део непокретности (катастарску парцелу број ... КО ...), те да је поступак потупуне експропријације спроведен у складу са законом и правилно првостепеним решењем усвојен предлог за експропријацију преосталог дела непокретности.

Суд је ценио наводе тужбе да експроприсана кп бр. ... КО у површини од 1545 м² не представља преостали део експроприсаних парцела ... и ..., те да се према ставу Врховног суда Србије у пресуди У бр. 4200/2004 од 05.10.2005. године под преосталим делом подразумева преостали део оне катастарске парцеле чији се део експроприше, а не и било која друга парцела, али налази да је исти неоснован и без утицаја на другачије одлучивање суда у овој правној ствари. Ово са разлога што из цитираног члана 10. Закона о експропријацији произлази да се та одредба односи на непокретност у целини, а не на катастарску парцелу како то тужилац тврди, па како је у поступку проведеном пред управним органима, на основу налаза и мишљења вештака, утврђено да су кп бр. ... и ... и ... КО ... чиниле један обрадиви комплекс, а да је након експропријације кп бр. ... и ..., предметна кп бр. ... остала као део јединствене непокретности у потпуности без приступног пута, са ког разлога сувласници немају економски интерес да се на парцели баве пољопривредном производњом.

Суд је ценио све наводе тужбе, али код изложеног налази да су исти без

утицаја на другачије одлучивање суда у овој управној ствари.

Са изложених разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, након закључене јавне расправе, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", 111/09), одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Разматрајући захтев заинтересованог лица АА из ... за накнаду трошкова управног спора, одређених на усменој јавној расправи, Управни суд је нашао да је наведено заинтересовано лице, у вези са вођењем овог управног спора, имало трошкове за састав одговора на тужбу од стране пуномоћника из реда адвоката у износу од 16.500,00 динара, као и за заступање на усменој јавној расправи са паушалом у износу од 18.000,00 динара, те је на основу тарифног броја 43. и 44. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", бр. 121/12), исте досудио туженом у укупном износу од 34.500,00 динара одлучујући као у ставу II диспозитива пресуде, применом одредбе члана 66., 67. и 74. Закона о управним споровима, а сходно применом одредбе члана 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 18/20).

Одлуку као у ставу III диспозитива пресуде суд је донео применом одредбе члана 66. и 67. Закона о управним споровима, као и применом одредби чл. 153. став 1., 154. и 163. Закона о парничном поступку, с обзиром да су заинтересована лица ББ, ВВ, ДД, ЕЕ, ЖЖ и ЗЗ биле заступане од стране пуномоћника адвоката Ивана Ценића из Лесковца. Стога су трошкови управног спора признати на име састава одговора на тужбу за ББ у износу од 16.500,00 динара, за састав одговора на тужбу за ВВ у износу од 16.500,00 динара, за састав образложеног поднеска – Предлога за наставак прекинутог поступка по тужби од 05.09.2018. године у износу од 16.500,00 динара, те за састав образложеног поднеска – Изјаве о преузимању поступка од 16.10.2018. године у износу од 16.500,00 динара, те на име заступања за шест заинтересованих лица на усменој јавној расправи одржаној 18.11.2020. године, и то износ од 18.000,00 динара за прво заступано лице, и увећање тог износа од по 50% за заступање осталих 5 заинтересованих лица (износа од 9.000,00 динара), а што износи 63.000,00 динара, те су трошкови управног спора досуђени у укупном износу од 129.000,00 динара, сагласно тарифном броју 43. и 44. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 20.11.2020. године, 19 У 16843/18 (2017)

Записничар
Михаил Радосављевић, с.р.

Председник већа-судија
Жељко Шкорић, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АЈ